

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6469 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 5 MARTIE 1970

ASOCIAȚIILE STUDENȚILOR ÎN CEL DE-AL DOILEA SEMESTRU

Semestrul II al actualului an universitar a început într-o atmosferă de optimism și dorință de autodepășire. Este ambiția specifică unei etape al cărei debut se conturează pe fondul unor însemnate succese obținute în toate domeniile de activitate studențească. După cum se știe, recenta sesiune de examene, desfășurată sub semnul unei exigențe sporite, s-a situat, prin rezultatele sale, la un nivel calitativ satisfăcător. Rezultatele bune la învățatură constituie rodul creșterii eforturilor, depuse de studenți, în contextul favorabil creat prin aplicarea consecventă a măsurilor de perfecționare a procesului instructiv-educativ, la care se adaugă preocuparea susținută a cadrelor didactice și a asociațiilor față de pregătirea profesională. De fapt, în semestrul I asociațiile s-au afirmat ca factori activi în întreaga viață universitară, ceea ce a dus la realizarea unor indici calitativi superiori nu numai în domeniul pregătirii de specialitate ci și în activitatea politico-ideologică, cultural-artistică, sportivă și turistică. Dar analiza atentă și realistă a rezultatelor înregistrate la sfârșitul primului semestru evidențiază și unele neajunsuri, mai ales în ceea ce privește activitatea desfășurată de către asociații în sectorul social-gospodăresc și colaborarea cu factorii de răspundere din învățământul superior.

Pe baza referatului prezentat de tovarășul Ion Traian Ștefănescu, președintele Consiliului U.A.S.R., secretar al C.C. al U.T.C., plenara a dezbătut problemele activității desfășurate de asociațiile studențești în câmine și cantine și a stabilit măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea generală a muncii educative și social-gospodărești. Plenara a luat, de asemenea, în discuție informarea asupra rezultatelor obținute de studenți în sesiunea de examene din februarie a.c., precum și informarea cu privire la activitatea „ȘTIINȚA TINERETULUI”

Au fost prezenți, de asemenea, prorectorii cu munca educativă din cadrul instituțiilor de învățământ superior din întreaga țară, activiști ai U.T.C. și ai U.A.S.R., redactorii ai presei centrale de tineret și studențești. Pe baza referatului prezentat de tovarășul Ion Traian Ștefănescu, președintele Consiliului U.A.S.R., secretar al C.C. al U.T.C., plenara a dezbătut problemele activității desfășurate de asociațiile studențești în câmine și cantine și a stabilit măsuri menite să contribuie la îmbunătățirea generală a muncii educative și social-gospodărești. Plenara a luat, de asemenea, în discuție informarea asupra rezultatelor obținute de studenți în sesiunea de examene din februarie a.c., precum și informarea cu privire la activitatea „ȘTIINȚA TINERETULUI”

CUM AJUNG ELEVII DIN CLASA A XII-A SĂ CONCURAZE LA „MINITEHNICUS”?

PLEDOARIE PENTRU CONTINUITATE

De cite ori locuitorii Capitalei nu trec pe lângă statuia lui Mihai Viteazul din fața clădirii Universității? Dar cîți dintre noi o vedem oare cu adevărat? Imi amintesc că am auzit de statuie cînd aveam șapte ani și toți copiii de la școală se lăudau că au văzut un cal nemămămă și un negru în mers, și cu nările încordate. Despre călărie — nimic. Dar fără

STATUIA LUI MIHAI VITEAZUL

să umbrească frumusețea eroului, calul a căpatat atîta personalitate, încît o parte a clădirilor dinspre coada sa au fost botezate cu numele acestui fuilor ce sfidează substantivul comun care denumesc această terminatie a spînării. Ca și „Lupoasca”, statuia ce-l reprezintă pe Mihai Viteazul are o istorie cu zburcimate. În timpul războiului, în anul 1874 statuia strălucitorului Mihai a fost adusă în București și acasă pe soclu, în fața clădirii Universității. Puțin timp după aceasta statuia a fost acoperită, poate din pricina stencilor celor trei principate românești, poate din pricina inscripțiilor care aminteau datele luptelor victorioase ale voievozului român, toate acestea se pare că trezeau suspiciuni și complicații diplomatice. Frumusa statuie executată

GABRIELA MELINESCU. (Continuare în pag. a IV-a)

Micii constructori din clasele V—VIII participă de trei ani la o competiție devenită tradițională: „Concursul Minitehnicus”. Inițiat de revista „Cutezătorii”, actualmente sprijinit masiv de Consiliul Național al Organizației Pionierilor el dezvoltă și stimulează o sănătoasă preocupare pentru știință și tehnică a elevilor mici, ce se dovedesc capabili să imagineze și să realizeze construcții care unorii uluiesc prin ingeniozitatea s-au complexitatea lor.

Iată-ne puși într-o situație paradoxală. Cum la concursul pionieresc nu participă decît elevii pînă la clasa a VIII-a (inclusiv) absolvenții claselor a VIII-a au trimis scrisori organizatorilor concursului „Minitehnicus” rugînd, sau cerînd chiar în mod energetic, să fie admisi în concurs. Organizația pionierilor a fost nevoită astfel să înființeze o categorie specială de premiere pentru clasele IX—XII. Lucru frumos dar anormal. El trădează o stare de lucruri care se poate materializa în întrebarea: dar cei care absolvă clasa a VIII-a? Ce se întîmplă cu ei mai departe? (referindu-ne, bineînțeles, la pasiunea pentru tehnică și la posibilitatea de a-și canaliza forțele pe acest tărîm). Acesta este motivul pentru care am procedat la o preliminară anchetă în rîndurile elevilor mici și mari de la Liceul nr. 24 din București, unde s-a îndrumat marea profesorului Șchonek. Ion se desfașoară o prodigioasă activitate în cercul tehnic al școlii. Cu ajutorul comitetului de părinți și sub ghidajul direct al conducerii școlii, elevii din cege, pornind de la lucruri simple construiesc azi complexe electrice și electronice cum ar fi un aparat de radio cu releu capacitiv, aparate de radio cu tranzistoare, dispozitive acționabile prin celulă fotoelectrică etc...

CE NE DECLARĂ CEI MICI Am început prin a sta de vorbă cu elevii din clasele mai mici. Iată ce ne declară Vlad Adrian din clasa a VIII-a. — Nu-mi plăcea tehnica. Dar cînd am văzut primul aparat făcut de mine mea funcționînd, am fost cuprins de un entuziasm care nu m-a părăsit. — Noi avem o situație specială datorită cercului existent în școală, cerc care ne va primi probabil și în anii următori. Dar mă întreb ce se întîmplă la un liceu unde nu există și clasele

PAG. A 5-A:

SPORT

● PENU, EROUL MECIULUI CU SUEDEZII

● PORTARI DECID SOARTA PARTIDELOR. ● UN MINUT DE JOC LUNG CIT UN MECI. ● „RĂZBOIUL” NERVILORE A DURAT PUTIN. ● NEDEF: „FACETI-MI O PLACERE: PINA LA SPIRSITUL CAMPIONATULUI NU MAI VORBITI DESPRE GRUIA.” ● EXISTA SI UN GOALIAT AL HANDBALULUI. ● TOTUL ESTE BINE CIND SE SFIRSESTE CU BINE. ● CEL MAI GREU MECI, INTOTDEAUNA CEL CARE URMEAZA.

(Cititi amănunte în pagina de sport)

● HOCHEI: MINUNILE NE-AU OCOLIT

● EVIDENT, „POLITEHNICA”!

● Totul despre culturism

(Continuare în pag. a II-a)

25 DE ANI DE LA 6 MARTIE 1945

FORȚA CONDUCĂTOARE A PROCESULUI DE ÎNNOIRE SOCIAL-POLITICĂ A ȚĂRII — PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

O rememorare a zilelor colocoitoare în care își are începutul revoluția populară în România obligă la reconstituirea a nenumărate fapte și evenimente istorice. De la dezlănțuirea energilor populare în zilele fierbinți ale lui august 1944, cînd a fost răsturnată dictatura antonesciană, la amplele demonstrații ale clasei muncitoare, la acțiunile energice ale tărînilor

pentru pămînt și o viață mai bună, toate acestea dau expresie elocventă ascuțitelor lupte politice dintre reprezentanții unei lumi pe cale de a apune și aceea a celor mulți și explozați care se ridicaseră în acele zile pînă la nivelul unei istorice conștiințe. Împlinire inevitabilă a unei necesități obiective de transformare a structurilor social-po-

litice a țării, acțiunilor acestora perspectiva istorică le evidențiază tot mai pregnant a dincile și multiplele semnifi-

MARIN BADEA Institutul de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R. (Continuare în pag. a III-a)

La Consiliul de Stat a avut loc solemnitatea înmînării unor înalte distincții organizațiilor de partid, consiliilor populare județene și institutelor de cercetări fruntașe în întrecere în anul 1969

La Consiliul de Stat a avut loc miercuri dimineața, solemnitatea înmînării unor Ordine și Diplome de onoare organizațiilor județene de partid, consiliilor populare județene și institutelor de cercetări fruntașe în întrecerea desfășurată în anul 1969 în cinstea Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român și a celei de-a XXV-a aniversări a eliberării patriei.

Înaltele distincții au fost înmînate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat. La solemnitate au participat tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Virgil Trofin, Ilie Verdet, Maxim Beghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, János Fázekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, membri ai guvernului, prim-secretari ai comitetelor județene de partid, prim-vicepreședinți ai comitetelor executiv ale consiliilor populare județene, conducători ai institutelor de cercetări științifice fruntașe în întrecere.

Pentru rezultatele deosebite obținute în anul 1969 în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan și a angajamentelor asumate în întrecerea dintre organizațiile județene de partid în domeniul industriei, investițiilor, transporturilor și circulației mărfurilor, au fost acordate „Ordinul Muncii” clasa I, Organizației de partid a județului Iași, pentru locul I; „Ordinul Muncii” clasa a II-a, Organizației de partid a județului Prahova, pentru locul II; „Ordinul Muncii” clasa a III-a, Organizației de partid a județului Brașov, pentru locul III. Pentru rezultatele deosebite obținute în anul 1969 în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan și a angajamentelor asumate

Cuvîntul rostit de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși,

În numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri, felicit din toată inima pe câștigătorii întrecerii pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan pe 1969.

Solemnitatea înmînării unor ordine și distincții ale Republicii Socialiste România câștigătorilor întrecerii pe 1969 este o expresie a aprecierii activității desfășurate de comitetele județene de partid, de consiliile populare, de conducerea și organizațiile de partid

din institutele de cercetări pentru îndeplinirea sarcinilor pe care și le-au asumat. Cei ce s-au situat pe primul loc în întrecere au satisfacția — și se pot mîndri — că activitatea pe care au desfășurat-o anul trecut este recunoscută și apreciată în fața întregului popor. Desigur, unele comitete județene, organizații de partid și conduceri de institute, — cum este, de exemplu, Comitetul municipal București care a lansat chemarea la întrecere în industrie — încearcă astăzi un oarecare sentiment de tristețe pentru faptul că nu au reușit să ocupe locul întâi. Doresc însă ca, feliicitînd pe câștigătorii întrecerii, deci pe toți cei ce s-au plasat pe primele șase locuri, să folosească prilejul pentru a adresa, în numele conducerei de partid și de stat, calde felicitări tuturor comitetelor județene de partid, consiliilor populare și conducătorilor institutelor de cercetări și proiectării pentru elanul cu care s-au angajat în întrecere, au luptat și și-au adus contribuția la realizarea planului pe 1969. De fapt, primul câștigător al acestei întreceri este poporul însuși. Poporul nostru a desăvîșit o muncă intensă în cadrul întrecerii între județe, întreprinderi și instituții, a asigurat realizarea sarcinilor de plan, creînd pe această bază noi condiții pentru ridicarea bunăstării materiale și spirituale. Doresc de aceea, să adresez mulțumiri tuturor oamenilor muncii din industrie, agricultură, cercetări și proiectări, cărora li se datorează de fapt toate rezultatele bune pe care le-am obținut în 1969 în dezvoltarea economică și socială a țării, în edificarea societății socialiste.

După cum știți, tovarăși, sarcinile de plan pe acest an — în economic, în știință, în toate domeniile de activitate — sînt mari. Avem satisfacția de a sublinia că prevederile planului ne primește două luni au fost nu numai îndeplinite, ci și depășite: în industrie, de exemplu, planul a fost realizat în proporție de peste 102 la sută, cu o creștere față de anul trecut de 14,1 la sută. Este un început bun, tovarăși, dar să nu uităm că pînă la sfîrșitul anului mai avem încă

mult. Trebuie să ne concentrăm eforturile pentru a menține și în viitor acest ritm, pentru a realiza și depăși planul de stat la toți indicatorii în toate întreprinderile. Trebuie să remarcăm că acest grilelă de muncă a planului pe primele două luni, mai avem încă întreprinderi — și nu puține — care nu și-au realizat sarcinile. Comitetele județene, ministerele, conducerea întreprinderilor, institutelor și instituțiilor noastre trebuie să se preocupe ca fiecare unitate în parte, și la fiecare produs, să și realizeze cel puțin prevederile de plan, iar acolo unde sînt condiții și unde produsele respective sînt cerute pe piața internă sau la export, să și depășească sarcinile planificate. Numai așa vom asigura dezvoltarea armonioasă a întregii economii naționale, vom putea crea condiții pentru creșterea continuă a bunăstării materiale și spirituale a oamenilor muncii. Ne exprimăm convingerea că organizațiile județene de partid, comuniste, toți oamenii muncii pentru a vorbi precupeț eforturilor pentru a duce la îndeplinire sarcinile ce le revin, că anul 1970 se va încheia cu rezultate și mai bune decît anul precedent.

În ce privește viitorii câștigători ai întrecerii în curs, nu vreau să anticipiez, știu că fiecare aspiră la locul întâi — și e foarte bine așa. Pe lângă decorații, câștigătorilor întrecerii li se acordă premii în bani — de exemplu, pentru locul întâi în industrie se acordă 500.000 lei; completat și de o recompensare materială, stimulentele morale devine mai substanțiale. Am convingerea că organizațiile județene de partid, organizațiile de partid din institutele de cercetări, din întreprinderi își vor spori eforturile pentru a obține victoria în întrecere. Celor care au câștigat anul acesta le doresc să se numere și anul viitor printre cei cărora le vom acordă distincții. Vă doresc dumneavoastră, comitetelor județene de partid, comuniste, tuturor oamenilor muncii din patria noastră, noi și noi succese în îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al partidului.

ADENDA LA RUBRICA „DE LA OM LA OM”

Dumitru Velescu, omul care de patru ani n-a dat nici un semn de viață copiilor săi.

Iată-ne, asadar, detectivi. Cîteva detalii, un nume, o adresă, ultima cunoscută, și, mai ales motivul care ne-a îndemnat să pornim urmărirea. Velescu Dumitru din Ghigoiești — Neamț, dispărut fără urmă de la

de simbtă acum vreo două săptămîni. Vă amintimți desigur: „Ceea ce m-a determinat să vă scriu este faptul că deși am tată, toțișu nu am. A plecat acum patru ani și nu s-a mai întors. A plecat la o școală de șase luni la

să-l spun i tătucule, azi am luat iarăși o notă bună.” Nu trebuie să fii cine știe ce sentimental, e de-ajuns să fii om, să ai o inimă și să știi ce înseamnă, mai cu seamă la această vîrstă fragedă, nevoia de

recurge mîcar la o amînire, la acel joc „de-a v-ați ascuns...”, cum o fi încercat o vreme chiar mama celor doi copii? Aici însă, în cazul lui Velescu Dumitru e într-adevăr un joc și un joc voit împotriva legii, a legilor morale și juridice. Velescu Dumitru se joacă de-a v-ați ascunselea cu elementele îndatoriri de părinte și fapta sa e definită exact în sirul actelor sancționate atât moral cît și juridic: abandon familial. Un joc care, oricît te-ai arăta de dibaci, nu poate dura la nesfîrșit.

Am hotărît, la apelul copiilor, să-l dăm de urmă. Am fi putut, firește, solicita sprijinul organelor competente și descoperirea sa ar fi fost o chestiune de cîteva ore. N-am făcut-o însă, am lăsat totul în seama noastră și a opiniei publice în speranța că o discuție, o simplă discuție, „de la om la om”, l-ar putea îndemna pe acest părinte fugar să-și reconsidere atitudinea, să revină la sentimente omenești față de familie, față de proprii copii. Aveam originalul scrisorii lui Costel și ne gîndeam că citînd-o, ca tată, de pînă să fi, nu s-ar putea să rămîi nemiscat.

Stăniliești de Vaslui era ultima adresă cunoscută. De aici am pornit să căutăm scrișorii, ultimul semn de viață pe care-l

„Bună ziua! Eu sînt Connie Francis”

Sînt printre noi și din accia care, de-a lungul anilor, au ajuns victime ale aceluiași preiudecătî. Zic că asta e numai un diversiment, că artiștii nu fac altceva, decît să se distreze, distrîndu-ne. Printre altele, unora le place să

NICOLAE ARSENIU IULIAN NEACȘU (Continuare în pag. a II-a)

NU FUGI, OMULE, — dacă-ți putem spune astfel — LEGEA TE DESCOPERĂ!

domicliu, s-a decis de orice răspundere materială și morală față de familie, față de cei doi copii cărora le este tată. Un motiv trist care și este deja cunoscut cititorului din acele impresionate rînduri pe care Costel, cel mai mare din copiii tătului dispărut fără urmă, le-a adresat curierului nostru

Cernavodă, după ce a terminat școala a mers undeva într-o comună numită Stăniliești, din județul Vaslui. De acolo ne-a scris două scrisori și altă. Mama și noi, copiii lui (Costel și Vasiliță) îl căutam de patru ani și-l rugăm să se întoarcă iarăși printre noi. Tare multă aș dori să-l spun seara cîte o poveste sau

părînte, ca rîndurile acelea din fîchierie, apelul acela cutremurător de glăgios, „întoarcete-tăcîcule drag” să-ți frîngă inima. Căsar fi putut să răspundă semnatarul curierului nostru acestui copil și rugămîntul lui de a-l găsi tatăl? Ce-i poți răspunde și cum, în așa fel încît adevărul să nu-l rănească? Cum îl-ai putea permite cruzimea de-a nu

(Continuare în pag. a II-a)

A DOUA „ȘCOALĂ”:

INSTITUȚIILE MUZICALE

LA ÎNCHEIEREA DISCUȚIEI

— REP. — Ați urmărit discuția deschisă în coloanele ziarului nostru...

— C.V. — Desigur. Mi se pare de cel mai larg interes pentru fiecare om care se gândește la formarea tinerii generații, pentru fiecare om căruia îi este apropiată marca artă a sestetelor.

— REP. — Asupra cărui idei ați dorit să insistați în solicitarea noastră de a vă spune cuvântul la această dezbatere...?

— C.V. — Asupra unei probleme esențiale careia nu s-a acordat până în prezent atenția necesară: sprijinul pe care trebuie să-l dea școlii, profesorii de muzică — toate instituțiile muzicale ale țării.

In afara unor concerte-lectii pentru elevi organizate în ultimul timp în special în București, nu cunosc nici un fel de acțiuni menite să sprijine substanțial activitatea educativ-muzicală din școli.

— REP. — Totuși manifestările organizate de Filarmonica „George Enescu” special pare că se bucură de o audiență specială.

— C.V. — Dar ele au o rază foarte limitată. Se adresează de obicei doar elevilor de la 4-5 școli din București, școli

Temp de câteva săptămâni, în coloanele ziarului nostru a avut loc o amplă discuție cu privire la modalitatea în care lecțiile de muzică din școala de cultură generală contribuie la educarea estetică a tinerii generații.

Formind de la un sondaj publicistic efectuat în rândurile elevilor unor școli bucureștine, Iosif Sava, autorul articolului inaugural al discuției, semnală o serie de carente care demonstrează faptul că muzica continuă să rămână în majoritatea școlilor de cultură generală o „dex-

dragostea tinerilor pentru marea muzică ci mai mult îi vom îndepărta de ea” și că „locul complicatelor elemente de gramatică muzicală trebuie să-l ia în etapa actuală o selecție istorică a marilor perioade și personalități care au ilustrat istoria muzicii, elementele muzicologice indispensabile înțelgerii capodoperelor muzicale” — căliți preopinii — am vrea să subliniem în special opiniile profesorului Ion Șerfezi reputat specialist în pedagogie muzicală, autorul „Metodicii predării muzicii” și a muzicologului Va-

ou adus în discuția noastră profesorul Mihail Drăgoi, de la Liceul „N. Bălcescu” și mulți alți preopinii ale căror opinii nu le-am putut publica din lipsă de spațiu, dar care pot servi forurilor chemate să pună în aplicare o sumă de sugestii privind educația muzicală școlară.

Cu totul interesante ni s-au părut de asemenea opiniile care au împărțit opiniile noastre experiențele unor mari instituții muzicale (ca Filarmonica „George Enescu” sau Televiziunea Română) în domeniul educației muzicale școlare. Astfel, s-a

• ECOURI • ECOURI • ECOURI • ECOURI
MUZICA ÎN ȘCOALĂ — A CINCEA ROATĂ
LA CĂRUȚA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

teritate lipsită de considerație și că responsabilitatea acestei situații trebuie împărțită între școala și diverse instituții muzicale care au sarcini speciale în direcția educației estetice a tinerii generații.

Analizând această situație am semnalat faptul că lipsa de obligativitate a orelor de cor, lipsa de atenție în fața modernizării repertoriilor corale, scăderea în general a muzicii drept a cincea roată la căruța învățămîntului anihilează de la început orice eficiență a activității de educație muzicală în cadrul școlii și că se impune la ora actuală pe de o parte o profundă reconsiderare a programului analitic (urmind ca un loc deosebit să-l ocupe în procesul educației muzicale, audiența, contactul direct cu capodoperele muzicale, informațiile esențiale de natură estetică capabile să-i aducă pe tinerii în sala de concert să se înlesnească înțelegerea conținutului ideatic al operei muzicale), iar pe de altă parte, cumulare eforturilor tuturor instituțiilor artistice spre găsirea formulor, modalităților capabile să asigure, pe baza unor riguroase repere pedagogice, atingerea tinerilor spre sălile de concert, sădăra în consiliu lor a unor temeinice criterii de selecție artistică.

Discuția inaugurată, la care și-au spus cuvântul civa specialiști în domeniul pedagogiei muzicale, compozitori, muzicologi, organizatori ai vieții artistice nu numai că a încercat să elucideze cauzele deficiențelor manifeste în educația muzicală a tineretului școlar ci și a aduce în special, suma de propuneri capabile să ridice — și în domeniul educației muzicale — activitatea școlară la nivelul cerințelor epocii. În centrul discuției s-a aflat problema cardinală — după părerea noastră — a educației muzicale școlare: aceea a raportului care trebuie să existe între „audiența” și elementele de „gramatică muzicală” în cadrul procesului educativ.

In afara punctului de vedere al muzicologului Nicolae Popescu care sublinia faptul că numai clarificarea problemei alfabetizării muzicale (de fapt a conștientizării limbajului muzical) deschide definitiv drumurile artei în școlile de cultură generală, în afara punctului de vedere al compozitorului Doru Popovici, care socotea „că doar cu elemente de gramatică muzicală nu vom putea câștiga

subliniat necesitatea continuei adaptării a activităților educative ale instituțiilor muzicale la cerințele vieții școlare trecându-se în revistă seria de manifestări organizate special pentru tineretului școlar.

dar, așa cum remarcă lectorul universitar Viorel Cosma — în direcția sprijinului pe care trebuie să-l dea instituțiile muzicale școlii, mai avem foarte multe de făcut.

Fără îndoială discuția noastră nu poate fi socotită decât ca un prim semnal în legătură cu educația muzicală școlară pe care îl adresăm forurilor de resort și în special Ministerului Învățămîntului.

Coloanele ziarului nostru stau oricând la dispoziția opiniei autorizate, tutelare a Ministerului Învățămîntului, asupra tuturor chestiunilor discutate în privința educației muzicale în școala.

Interesante puncte de vedere

In liniștea sălilor de lectură a bibliotecii Casei de cultură a sindicatelor din Galați.

în care există de altfel exceelenți profesori de muzică, școli în care problemele educației muzicale se pun poate cu mai puțină acuitate.

— REP. — Un sprijin esențial trebuie să-l aducă educației muzicale poate mai mult decât filarmonicile și teatrele muzicale — Editura Muzicală, Casa de discursi „Electrecord”...

— C.V. Fără îndoială. Este absolut necesar din acest punct de vedere apariția unor colecții speciale de educație estetică de popularizare a muzicii dedicate tineretului școlar.

Redactate de muzicologi de pregătire, de publiciști și pedagogi cu experiență, ele ar putea oferi elevilor — paralel cu programa școlii — elemente indispensabile „alfabetizării” muzicale, înțelgerii caracteristicilor marilor perioade ale istoriei muzicii, dobândirii criteriilor necesare înțelgerii unor opere de artă.

Editura Muzicală ar mai trebui să publice de asemenea un repertoriu minimal de cîntec pentru tineret cuprinzînd, pe baza unor riguroase selecții, piese de cel mai larg interes din literatura muzicală națională și universală.

Un aport substanțial trebuie să-l aducă din acest punct de vedere Casa de discursi „Electrecord”. O colecție specială discografică trebuie să pună la îndemîna elevilor după părerea mea materiale de audiență corespunzătoare elementelor cuprinse în manual, iar o altă colecție să cuprindă (pe baza unei înălțurii de ordin istoric sau de ordin muzical) piesele de largă accesibilitate însoțite de explicațiile necesare înțelgerii lor.

— REP. — Într-un punct de vedere deosebit de interesant este faptul că, în discuțiile de la începutul acestui an, s-a discutat în mod repetat problema

— REP. — Într-un punct de vedere deosebit de interesant este faptul că, în discuțiile de la începutul acestui an, s-a discutat în mod repetat problema

— REP. — Într-un punct de vedere deosebit de interesant este faptul că, în discuțiile de la începutul acestui an, s-a discutat în mod repetat problema

— REP. — Într-un punct de vedere deosebit de interesant este faptul că, în discuțiile de la începutul acestui an, s-a discutat în mod repetat problema

(Urmare din pag. 1)

politico-ideologică desfășurată de asociații în semestrul I al anului universitar, stabilind sarcini concrete în vederea intensificării preocupării organizațiilor studențesii din instituțiile de învățămînt superior profesional și al educației patriotice și internaționaliste a studenților, pe temeiul filozofiei materialist-dialectice, în spiritul politicii partidului și statului nostru, al Documentelor Congresului al X-lea.

Este de menționat faptul că dezbaterile unei singure probleme în plenara Consiliului U.A.S.R. — activitatea desfășurată de asociațiile studențesii în ceea ce privește — a primit un răspuns pozitiv și în profunzime a acestui domeniu.

Cele două informări prezentate plenarei de către Comitetul Executiv al U.A.S.R. — una cu privire la rezultatele obținute în sesiunea din februarie și alta privind activitatea politico-educativă a asociațiilor studențesii în semestrul I au avut scopul de a contura tabloul muncii desfășurate în prima etapă a acestui an universitar, pentru a desprinde sarcinile ce revin asociațiilor în cel de al doilea semestru. De altfel, plenara a luat în discuție și Programul de activitate al Consiliului U.A.S.R. pentru semestrul II al anului universitar 1969 — 1970. Reținem că în luna martie se vor desfășura dezbateri profesionale în facultățile sau anii de studii în care rezultatele obținute la examene evidențiază necesitatea de a se stabili măsuri concrete pentru asigurarea pregătirii temeinice a studenților pe întreg parcursul semes-

trului II. De asemenea, Comitetul Executiv al U.A.S.R., în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, va stabili conținutul teoretic și cadrul organizatoric pentru seminarul național „Cercetări științifice studențesii cu aplicații în practică”. Printre manifestările importante ce vor fi organizate de U.A.S.R. în această perioadă se mai numără Colegiul național despre „Rolul filozofiei marxiste și al culturii una-

re” în dezbateră pleneră a fost „Munca educativă și social-gospodărească desfășurată de asociații în căminele și cantinele studențesii”. Cu acest prilej, Ministerul Învățămîntului și Uniunea Asociațiilor Studențesii din România au supus dezbaterii, proiectul Regulamentului privind organizarea și funcționarea căminelor studențesii.

Alți în referatul prezentat de președintele Consiliului U.A.S.R. cit și în intervențiile partici-

panților la discuții s-a subliniat că datorită grilii pe care partidul și statul o acordă tineretului universitar, instituțiile de învățămînt superior au primit în ultimii ani însemnate fonduri bănești pentru construirea unor complexe sociale moderne. În toate centrele universitare s-au ridicat adevărate orașe studențesii, cu blocuri elegante și confortabile, care oferă condiții optime de studiu și odihnă. Este demn de subliniat, totodată, că în acest an universitar toate coorile studenților care au solicitat să locuiască în cămin au fost rezolvate favorabil.

Așa cum s-a arătat însă mai înainte, problema centrală află-

partea socială studențesii este parte integrantă a procesului instructiv-educativ. Realitatea dovedește că viața din cămin, atmosfera statornică în colectivele camerelor influențează rezultatele în pregătirea profesională și conduita studenților. De aceea, în cadrul lucrărilor plenare a fost apreciat pozitiv faptul că în acest an universitar asociațiile și-au îmbunătățit munca în cămine și cantine. Plenera a constatat însă că în

țin primul plan. Ministerul Învățămîntului și conducerea instituțiilor de învățămînt superior sînt datorate să impulsioneze munca directorilor educațivi din cămine în prezent, cel mai mult dintre aceștia desăfoară o activitate formală, lipsită de eficiență. La rîndul lor, asociațiile vor trebui să reevalueze concepția cu privire la locul și rolul căminului în ansamblul muncii educative, să inițieze acțiuni specifice în complexe studențesii, să organizeze în așa fel munca comisiilor sociale și a comitetelor de studenți încit acestea să se afirme ca factori în stare să asigure finalitatea tuturor acțiunilor propuse.

Între dezideratele activității de educare multilaterală, în spirit militant, a viitorilor specialiști cu pregătire superioară se înscrie preocuparea permanentă pentru afirmarea în toate sferilele studențesii a combativității politice, a intransigenței, ca normă fundamentală a atitudinii ferme față de tot ce este inadecvat cerințelor pe care le promovează lumea universitară. În acest spirit, plenera a subliniat că asociațiile au datoria să acționeze cu perseverență și inventivitate, folosindu-și preocupările, diversificînd toate modalitățile de care dispun, pentru a realiza și în domeniul muncii educative și social-gospodărești din cămine și cantine indici calitativi înalți, așa cum se obțin la întreaga activitate obștească ce se desfășoară în învățămîntul superior.

ÎNȚINIRE CU Capodopera

de VIRGIL BRĂDĂȚEANU

literare românești. Este o capodoperă națională, cu calitatea să ne reprezinte literatura dramatică universală, e o minunată și elevat poetică transpuneră a acestui mit, o dramă careia im-

terilor necunoscute”, îl ridică, la rîndul său, cu puterea gândurilor lui pe alții. Manole și cei nouă meșteri poartă și sînt puțuți irezistibil de chemare, de: „duhul, care dinăuntru te împinge să clădești, care s-a sălăuit și în voi, și ați suferit cu mine desamăgirea celor 77 de prăbușiri și v-ați îndoit cu mine și iar v-ați ridicat”. Spusele celui ale cărui gânduri îi animă explică groza vieții pe care o accepta, ca supremă con-

terilor necunoscute”, îl ridică, la rîndul său, cu puterea gândurilor lui pe alții. Manole și cei nouă meșteri poartă și sînt puțuți irezistibil de chemare, de: „duhul, care dinăuntru te împinge să clădești, care s-a sălăuit și în voi, și ați suferit cu mine desamăgirea celor 77 de prăbușiri și v-ați îndoit cu mine și iar v-ați ridicat”. Spusele celui ale cărui gânduri îi animă explică groza vieții pe care o accepta, ca supremă con-

MEȘTERUL MANOLE

binarea de adevăr psihologic și forță de sugestie, calitatea sim-bolului și valabilitatea situațiilor îi asigură rezistența în vreme. Opera lui Blaga are respirația marilor tragedii, are acel dinamism interior turbător pe care-l aduc numai angajările definitive în care aspirația devine modalitate de existență. Este drama supremă împlinirii, irealizabile fără de jertfă, temă înfîntată în legendă, în piesele citate, chiar și în alte lucrări ale lui Blaga, dar dusă aici la maximum al virtuții de a cuprinde sensuri și valori, de a sugera forțe, de a reține contradicții și a observa limite umane.

firmare a pasiunii, a capacității omului de a se depăși, dar totodată expresie a unei rezultante negative, a unui moment de dezumanizare. Tot ceea ce se petrece de aici înainte are suflul tragic, imobilizat de frămîntarea, paradoxal pietrificantă, a oamenilor. Dacă acceptarea este

În Mesterul Manole capătă splendoridă întru chipare dramatică un caracter cu profund adevăr și dimensiuni mitice cu investitură de a reprezenta omul în ceea ce are el mai mare și totodată mai sensibil: aspirația, ceea ce îl face asemenea titanilor, dar care o dată îl poate frînga și omnia. Manole înscrie în categoria caracterelor dramatice de antologie ale literaturii, etern și universal valabil prin tot ceea ce trăiește ca dramă și poartă ca filozofie. Piesa există mai ales prin acest personaj, înzestrat cu capacitatea de a reprezenta făptura umană în cele mai diferite ipostaze. Manole este omul artist și faur, bărbatul iubit, marele îndrăgostit, creatorul aflat „în tînda înfăptuirii”, frămîntat cosmic, trăind contradicțiile sfîșietor, poetic: „Înăuntru un gol se deschide — minnire fără întrebări. Deasupra întinerie se-nchide — deznădejde nestîrșitor încercări. Mi se mistuie somnul și singele. Ar trebui să-nchid ochii, dar pleoapele de lume nu mă despart. Lăuntric un demon strigă: «clădește!» — Pămîntul se-mpotrivește, și-mi strigă: «jertfește!»”.

Hărăzit să-și facă de crezut închipuirile și planurile, Manole, aparent „unealtă în mina pu-

NOTE DE LECTOR

Toate adnotările pe marginea Călușării făcute pînă în zilele noastre în diverse reviste sînt trecute în revistă de HORIA BARBU OPRÎȘAN în prima parte a monografiei dedicate acestui spectacol popular.

re, dar pe alocuri atît de contradictorii, constituie ceea ce numim de obicei Călușul românesc. Vorbind despre Căluș am folosit noțiunea de spectacol. H. B. OPRÎȘAN demonstrează, pe baza unor date concrete, că nu e vorba de un spectacol popular, așa cum se crede, ci de un spectacol complex la realizarea căruia concură numeroși factori țînda de etnografie, teatru, coreografie etc. Deosebiri-le, în timp și spațiu, ale semnificațiilor au îndemnat pe cercetător la prudență în tragerea unor concluzii cate-

CĂLUȘĂRII

de AL. DOBRE

trat din cele mai vechi timpuri”.

Procedînd metodic, cu răbdarea și mîgala omului de știință, tîndrul cercetător înmă-nunchează toate informațiile obținute pînă acum despre spectacolul Călușării, adăugînd propriile observații de teren. Avem în felul acesta filmul, în timp și spațiu, a ceea ce a fost și este Călușul.

Pentru a facilita înțelegerea și urmărirea evoluției spectacolului, autorul face, în cea de a doua mare secțiune a cărții, o amănunțită descriere a fiecărui element ce concure la realizarea spectacolului. Prezentarea tuturor datelor cunoscute despre „legămînt”, să zicem, oferă nu numai o imagine, în timp și spațiu, a acestui fapt, ci și o imagine globală a formelor pe care le-a cunoscut și le cunoaște în diferite spații, puțina de a face comparații.

Însumarea tuturor elemente atît de asemănăto-

gorice asupra originii și evoluției semnificațiilor sale, lășînd loc unor discuții și cercetări ulterioare.

Lucrarea lui Horia Barbu Oprîșan are și un caracter programatic bine delimitat. Ea va ajuta pe cei chemați în valorificarea scenică a folclorului să cunoască spectacolul în toată amploarea lui pentru ca atunci cînd vor trece la punerea sa în scenă s-o facă în cunoștință de cauză. Vom fi scutiți astfel să mai asistăm la acea sărăcie nedorită a conținutului Călușării, la reducerea lor la un dans în care așazia virtuozității la locul spectacolului profund în sensuri, elegant și discret în manifestare.

Pentru toate acestea socotim meritorie cartea lui H. B. Oprîșan. Rămîne să adăugăm un cuvînt de laudă metodei de prezentare și să sperăm că Editura pentru literatură va extinde seria monografiilor de acest gen.

STATUIA LUI MIHAIL VITEAZUL

(Urmare din pag. 1)

de sculptorul francez Carrier Belleuse, a stat astfel mult timp acunșă de privirile dornice ale celor care voiau s-o vadă pînă cînd, la inițiativa studențimii de atunci, a fost ridicată, oficialitatea a autorizat desvelirea statuii. Ea are 2,50 metri înălțime iar soclul, 3 metri, pe cornișele soclului sînt așezate stemele de bronz ale Țării Românești, ale Moldovei și ale Transilvaniei. Tot pe soclu, cu litere de bronz, sînt amintite luptele voievozului și data la care a avut loc.

Vremea care a trecut peste alcătuita statuie a schimbat culoarea soclului și a dat mai multă măreție gestului prin care Mihail Viteazul pornește la luptă. Comandația sculptorului francez, statuia îndeplinește toate condițiile impuse: măreție și acel sentiment de spaime și curiozitate pe care îl vede un vitez despre care povestile au întrecut cu mult datele rigide ale istoriei.

Cel ai cărui ochi au îngrozit ființa imposibil de înduioșat a călăului, făcîndu-l să tremure și să fie neputincios, voievozului Mihail, numit de popor Viteazul, pentru luptele sale din care a ieșit victorios, pare a menține în capătul unui șir vestit de statui, un aer eroic. Să ne bucurăm că el a fost amintit și în cîntecul celor învinși pentru strălucita sa vitejie, că el este în folclorul nostru viu ca și vocalele și consoanele care îi păstrează numele de glorie. Statuia pe lângă care trecem atît de grăbiți este întru chipărea în bronz a celui care a fost demulț Mihail Vodă Voievod și pentru eternitate Mihail Viteazul.

Ritm, tradiție și port la Valea Seacă. Foto: O. PLECAN

de peste hotare

25 de ani de la
instaurarea
primului guvern
democratic
în România

BERLIN. — Cu ocazia împlinirii a 25 de ani de la instaurarea primului guvern democratic în România, ambasadorul Republicii Socialiste România în R.D. Germană, Nicolae Ghenea, a vorbit, în cadrul unei conferințe de presă, ce a avut loc la Berlin, despre semnificația acestui eveniment și a răspuns la întrebările ziariştilor prezenți.

PHENIAN. — Cu ocazia aniversării zilei de 6 martie, la Phenian a avut loc o conferință de presă în cadrul căreia ambasadorul Republicii Socialiste România în R.P.D. Coreeană, Nicolae Popa, a vorbit despre semnificația istorică a instaurării primului guvern democratic din România și despre succesele obținute de poporul român în anii care au trecut de la acest eveniment.

Senatori americani critică amestecul S. U. A. în Laos

Comisia senatorială pentru relații externe s-a întrunit miercuri pentru a dezbate implicațiile politice ale amestecului american în Laos. Organizarea acestor dezbateri a fost precipitată de temerile tot mai manifeste de un număr crescând de congresmeni față de pericolul escaladării amestecului Statelor Unite în războiul civil din Laos. „Mă tem că sintem implicați din ce în ce mai mult într-un nou război de felul celui din Vietnam”, a declarat William Fulbright, președintele Comisiei senatoriale pentru relațiile externe. Același motiv, declara senatorul Albert Gore, „mă îngrijorează în prezent mult mai mult ca în trecut”. Ziarul „Washington Post” sublinia că liderul majorității democratice din Senat, Mike Mansfield a adresat una dintre cele mai vehemente critici împotriva amestecului S.U.A. în Laos, cerind Administrației și Congresului „să pună capăt în mod deschis

amestecul militar american în această regiune”. Senatorul republican în acest război, iar prezența militară americană în această țară „nu mai poate fi camuflată”. El a criticat Administrația pentru încercarea de a fi ascuns congresului datele exacte asupra amestecului amestecului S.U.A. în Laos, considerând o asemenea acțiune drept periculoasă pentru interesele naționale.

● **PRINTRE** incidentele provocate de rașiștii sudizi, în cadrul campaniei împotriva aplicării dispozițiilor Curții Supreme a S.U.A. privind desegregarea imediată a școlilor, se numără cele din localitatea Lamar (Carolina de Sud). Un grup de cetățeni s-a ridicat împotriva atacat trei autobuze încărcate cu 300 de elevi de culoare.

Consultările lui Aldo Moro

La Palatul Montecitorio din Roma (sediu Camerai deputaților) au avut loc miercuri primele

consultări politice ale lui Aldo Moro, ministrul afacerilor externe în guvernul demisionar, care a primit de la șeful statului misiunea de a încerca să pună capăt actualii crize guvernamentale din Italia. Timp de două zile, Moro va avea convorbiri cu liderii tuturor partidelor politice reprezentate în parlament, după care, joi seara, urmează să aducă la cunoștința președintelui republicii, Giuseppe Saragat, soluția pe care o preconizează pentru a rezolva criza politică pe care cercurile ziaristice o consideră ca fiind cea mai gravă de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial.

În cursul zilei de miercuri, Aldo Moro a avut întrevieruri cu secretarii și delegații partidelor comuniste, democrat-cristine, republicane, și ale altor partide mai mici, primind-le făcându-se în ordine alfabetică. Din declarațiile unor participanți la consultările inițiate de Moro reiese că partidele politice pe care le reprezintă își mențin punctele de vedere cu privire la modalitățile de rezolvare a actualii crize guvernamentale, exprimate și cu prilejul primirii lor de către șeful statului.

ORIENTAL APROPIAT

● RAID EGIPTEAN ASUPRA POZIȚIILOR ISRAELIENE

Aviația egipteană a întreprins marți un raid de bombardament asupra pozițiilor ocupate de forțele israeliene în sectorul sudic al Canalului de Suez, a declarat în Cairo un purtător de cuvânt militar, citat de agenția M.E.N. Raidul, a precizat el, a avut drept scop să împiedice eforturile israeliene de a-și consolida pozițiile în sectorul respectiv.

Acet bombardament a fost confirmat oficial la Tel Aviv.

● ISRAELUL NU RECUNOAȘTE ATRIBUȚIILE UNUI COMITET O.N.U.

NEW YORK. — Comitetul special creat de Adunarea Generală a O.N.U. pentru a întreprinde o anchetă asupra situației populației arabe din teritoriile ocupate de Israel se va deplasa în țările arabe la începutul lunii aprilie, s-a anunțat la sediul O.N.U. din New York. Comitetul, din care face parte reprezentanții Ceylonului, Somaliei și Iugoslaviei, va avea o reuniune preliminară între 23 și 27 martie, la New York. Prima escală va fi făcută la Londra, după care membrii comitetului vor pleca la Beirut, Damasc, Amman și Cairo.

Israelul nu recunoaște acest comitet și de aceea a anunțat că nu va permite accesul acestuia în teritoriile controlate de el. Din această cauză, comitetul menționat a făcut apel

● **NORVEGIA** a rupt relațiile consulare cu Rhodesia, în urma proclamării republicii de către această țară. Afacerilor Externe norvegiene a anunțat oficial că a dat instrucțiuni consulului Norvegiei la Salisbury, Kenneth M. Lewis, să informeze autoritățile rhodesiene în legătură cu închiderea misiunii.

VIENA

REVENIRE LA „MAREA COALIȚIE“?

La cîteva zile după alegerile legislative din Austria, situația începe, încet-încet, să se clarifice. Cabinetul populist condus de Josef Klaus și-a prezentat demisia. Varianta, aritmetic posibilă, a formării unui guvern de mică coaliție populist-liberal, a căzută, sau mai bine zis nici nu s-a pus cu seriozitate, datorită dezacordului vădit cu care opinia publică austriacă ar fi întâmpinat o „coaliție a invidioșilor” urmare, cu formarea noului guvern a fost însărcinat șeful Partidului Socialist Austria, Bruno Kreisky.

Problema rămasă încă în suspensie este însă: împreună cu cine va guvernarea Kreisky? Căci, deși a fost principalul beneficiar al scrutinului de la 1 martie, marcând un plus de 7 mandate față de 1966, P.S.A. nu a obținut totuși majoritatea absolută care i-ar fi permis să formeze un guvern monocolor — în afară de cazul cînd ar miza pe sprijinul în parlament din partea unor deputați populari. În această situație, există trei posibilități teoretice: „marea coaliție” socialist-populistă, un guvern al „micilor coaliții” socialist-liberale și, în sfîrșit, o guvernare socialistă minoritară. Observatorii scenei politice austriece consideră însă și această a doua variantă a „micilor coaliții” drept impracticabilă, deoarece orientarea net conservatoare a Partidului Liberal Austria exclude aproape cu desăvîrșire acordul asupra unui program guvernamental comun coerent cu socialistii, fapt atestat și de declarații făcute în timpul campaniei electorale de reprezentanți autorizați ai liberalilor și socialistilor. Așa încît singura alternativă reală la un guvern monocolor „minoritar” socialist rămîne momentan „marea coaliție”, cu atât mai mult cu cît colaborarea la guvernarea a principalilor două partide austriece a constituit nu excepția, ci mai degrabă regula celei de a doua republici.

Primele contacte între socialistii și popularii în vederea sondării pozițiilor, nu par a fi fost încurajatoare. La sfîrșitul lor, reprezentanți marcanți ai celor două partide au declarat că formarea unui guvern socialist monocolor — și deci minoritar — „nu trebuie considerată ca ceva inimaginabil”.

Motivul pentru care revenirea la formula „mării coaliții” în timpurile noastre este în primul rând o problemă de oportunitate, și este faptul că de această dată spectacolul s-ar juca pe rolurile schimbate, cu socialistii la conducerea guvernului. După toate aparențele, această perspectivă a produs în rîndul popularilor o dispută în jurul problemei utilității participării partidului la un guvern în care ei nu ar mai fi decît viitorul a doua. Pare cert că în această privință s-au format chiar două tabere distincte — una în jurul cancelarului demisionar Klaus, care refuză participarea — subordonată — la guvern, mînd pe refacerea partidului în opoziție, cealaltă în jurul vice-cancelarului Wilthalm, căruia îndepărtarea de pirghile puterii îi apare mai degrabă dăunătoare. Aceste divergențe sînt ilustrate atât de declarațiile fermate ale lui Josef Klaus în sensul că personal nu va participa la un guvern condus de socialisti, cît și de faptul că delegația P.P.A. la negocierile de 10 zile care au început miercuri cu delegația P.S.A. (condusă de șeful partidului, Bruno Kreisky) va avea în frunte pe Hermann Wilthalm.

Un răspuns la întrebarea dacă aceste negocieri vor fi încununate sau nu de succes este primipur. Singurul lucru cert în momentul de față este acela că posibilitatea formării unui guvern socialist minoritar nu mai poate fi exclusă.

BAZIL ȘTEFAN

Ora Americii Latine

14 Lima, așa cum mi-am închipuit-o

Lima e așa cum mi-am închipuit-o. Cu un plus de ceață, imposibil de prevăzut de departe, o ceață care face ca totul să accepte îmbinarea cu griul, un gri misterios, tăcut, așezat ca un gînd peste clădirile obosite de prea mult trecut, peste cuvintele rostite cu melodie și fără de grabă, peste străzile drepte, ca o durere continuă, străzi care par niște cărți de istorie din paginile cărora exalță încă parfumul florilor presate de adolescenți despruși de mult. Numele acestor străzi, cînd nu duc la istorie — Puno, Cuzco, Ayacucho, Ucayali, Huancayo —, duc la melancolia nevăzută — Alameda de los Descalzos (Alaea descultilor), de los desamparados (părăsiților) —, amintind și ea tot de trecut, tot de istorie.

S-au schimbat mult, aproape definitiv, orașele Sudului. Sigiliile colonialismului spaniol s-au rupt de mult vreme. Nimic nu se mai recunoaște la Buenos Aires, nimic la Caracas, nimic în alte părți, dar la Lima totul a rămas așa cum a fost, aici nu s-a rupt și nu vrea să se rupă nimic. Totul a rămas așa cum a fost: străzile, casele, balcoanele acestora, ieșite în afară, ca niște urechi ale lui Dionisie și după aceea ca niște ochi, iar mai apoi: piațele, monumentele, arborii.

Cel mai temerar, mai crud și mai vicelan dintre conquistadorii fabricați de regii Castiliei, arhistrului Francisco Pizarro, a sigilat definitiv, cu mina sa, existența orașului și tot ce s-a făcut după aceea, după acel 18 de ianuarie 1535, cînd acesta, asemenea edililor moderni, a imaginat și trasat pe hîrtie cele 117 cartiere (manzanas), nu a putut să schimbe nimic: viața Limei, adevărată ei viață, continuă și se desfășoară în perimetrul trasat de ea, în Lima veche (antigua). Cartierul cel mai proferat dincolo de acest rectangol, ca reședința ale celor bogăți — Miraflores, San Isidro, Montreco — sau ca adăpost pentru ca săraci — Breña, Lima, Victoria — sînt niște așezări fără importanță.

Și pentru ca totul să fie de neșchimbat, acești mină a conquistadorului, temerari și neștiutori de carte, mină care a trasat cele 117 cartiere, împărțindu-le în patru părți egale, a plantat în „el patio” (curtea) reședinței sale, de pe tîrșul rîului Rimac, un stîrc de mîslini.

Au trecut de atunci patru secole. Apa rîului Rimac e mai puțin decît o amintire, cenușa lui Pizarro pîlîie sub canelada de pe monumentul funerar din Catedrală, dar mîslinii puși de el continuă să dea rod pe mai departe, într-o longevitate ignorată de botanică. O longevitate parolată cu uniformă găzdei naționale, absolut aceeași și ea, ca acum patru secole, executînd același regulament, bîntîind același pas, într-o îndrăgita rezistență statornică în fața a zeci și zeci de guverne ce și-au lăsat portretele pe pereții neîncăpători.

Așa mi-am închipuit Lima și așa am găsit-o. Cu un plus de umiditate permanentă, misterioasă și ea prin aceea că la

Lima n-a plouat, nu plouă niciodată. Curentul Humboldt, trecînd prin apropierea coastelor Pacificului de la Lima, realizează acest mister, reîntînd cu precizie monometrică suma vaporilor din aer și mișcarea acestora. Niciodată temperatura nu coboară sub +13 grade, niciodată nu urcă peste +30 grade. Niciodată nu plouă și niciodată soarele nu arde, cu toată puterea sa, acoperisurile și zidurile clădirilor. Norii, chiar și atunci cînd nu se văd, se presupun, se presupun albaștri, ca un vîl, acoperînd fața soarelui.

Vîlul acesta de nori albaștri a făcut, poate, ca femeia Limei (la limeña) să-și poarte și ea, la rîndul ei, pînă azi, în ciuda tuturor schimbărilor, în ciuda tuturor forțelor transformatoare ale modernității și modernității. E o longevitate

Insemnări

de călătorie

de DARIE

NOVĂCEANU

Foto: FELIX NAKAMURA

În plus, asemenea uniformei găzdei naționale, atacată însă de la închipuire, pierdută în bună măsură, dar păstrată cu tenacitate în obiceiurile și legile legate de ea: la Lima, oricît ar părea de neadăvîrat, cel puțin în materie de religie și de morală, bărbatul nu are nici un cuvînt. Femeia hotărîte totul. Vîlul este bastionul, baricada acestui conservatorism cu repercuzie în toate părțile, ceea ce a făcut ca literatura care se rotește în jurul „limeinei” să consume tone și tone de hîrtie, multe din acestea arse de frivolitate (un scriitor mare, ca Ricardo Palma), dar tot atât de multe mărturisind fapte, nuanțe, stări nelipsite de interes. Ruben Darío sîfîlăse pe călători să iașă la pîmînt cînd cade seara, cînd femeia Limei, printre arbori și trandafiri, par o sărbătoare a frumuseții, în timp ce o zicală, sustine că Lima este „paradisul femeilor, purgatoriul bărbatilor și infernul soților”.

Toate aceste tone de hîrtie mărturisesc indirect un amînt: căsătoria, din care se face o adevărată profesie cu pregătiri începute încă din copilărie. Exagerată, zicala de mai sus întîmte la acest lucru, apărut pînă azi nu numai de

Mari Familii care au început să piardă mereu, dar continuă să se poarte ca și cînd nu ar fi pierdut nimic, această noblete care după ce a pierdut arcele, titlurile, funcțiile, a continuat să-și jînă capul sus, s-a retras în existența latifundiarilor.

Așa mi-am închipuit Lima și așa am găsit-o. Cu un plus de culoare nouă, dată de transformările la zi, promovate de noua conducere a țării, transformări care au angajat numeroase forțe sociale într-o mișcare inedită, mișcare care, în mod ciudat, neliniștește nu această forță din interior, ci lumea latino-americană din afară, întepenită într-un mers al ei, supraviețuitor, în acest secol, de interesele Statelor Unite.

În rest, se spune că există un „naționalism limeño” (Sebastian Salazar Bondy, în cartea sa despre Lima), că acest „naționalism” este „naționalismul pe-ruan”, exprimat „cel mai bine de o stradă a orașului, Jirón de la Unión, că poporul peruian e asemenea nopilor Limei, suave, tăcute, meditative, strălucite de Anzii care coboară pînă în apropiere, trimîndu-și un sol — San Cristobal — chiar în inima orașului vechi, unde nimic nu s-a schimbat, chiar dacă oțit de multe lucruri noi cu continuat să i se adauge.

La încheierea convorbirilor Wilson-Brandt

La sfîrșitul convorbirilor oficiale cu primul ministru Harold Wilson, cancelarul Republicii Federale a Germaniei, Willy Brandt, a ținut o conferință de presă în cadrul căreia a precizat o serie de probleme discutate cu oficialitățile britanice.

Referindu-se la Piața comună, Brandt a declarat că interlocutorul său s-a străduit să-l asigure de sinceritatea intențiilor guvernului britanic în ce privește candidatura Angliei la C.E.E. În timpul convorbirilor, a spus Brandt, s-a discutat îndelungat asupra modalităților și calendarului viitoarelor negocieri în această problemă, care ar putea dura aproximativ un an. Ele vor avea un caracter pur economic, a adăugat Brandt.

Wilson și-a exprimat dorința ca Marea Britanie să fie nu numai informată pe deplin, ci și consultată de fiecare dată cînd Consiliul Ministerial al Pieței comune dezbate probleme legate de viitorul politic al Europei occidentale. Asupra acestei chestiuni, poziția vest-germană, similară cu cea a Franței, este că discuțiile de ordin politic cu candidații la C.E.E. nu vor putea să se desfășoare decît paralel cu ne-

gociile economice, și nu înainte ca acestea să înceapă.

Reacții la Pnom Penh împotriva provocărilor armate americano-saigoneze

La Pnom Penh au fost date publicității notele adresate de Ministerul Afacerilor Externe al Cambodgiei Ambasadei S.U.A. din capitala khmeră, în care se protestează împotriva a numeroase provocări armate înregistrate în ultimele zile la frontiera Cambodgiei cu Vietnamul de sud.

Guvernul Cambodgiei protestează cu energie împotriva acestor acte agresive ale trupelor americano-saigoneze

pe scurt

● LA BRNO s-au încheiat lucrările celei de-a 48-a sesiuni a Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru construcțiile de mașini.

La ședința au luat parte delegații ale țărilor participante la C.A.E.R.: Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S.

Pe baza acordului existent între C.A.E.R. și guvernul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, la ședință au participat reprezentanții ai R.S.F.I.

KARL SCHILLER LA BELGRAD

● **MINISTRUL** economiei al R.F. a Germaniei, Karl Schiller, a sosit la Belgrad într-o vizită oficială de trei zile, la invitația Vicei Executive Federale. El va avea convorbiri cu reprezentanții guvernului iugoslav în legătură cu relațiile economice dintre cele două țări. Cu acest prilej, menționează agenția Tass,

va fi constituit Comitetul mixt iugoslavo-vest-german de colaborare economică, industrială și tehnică.

● LA ATENA a fost semnat Protocolul privind stabilirea listelor de mărfuri care fac obiectul schimburilor comerciale, pe anul 1970, între România și Grecia. Potrivit acestuia, România va exporta în Grecia, printre altele, autovehicule, tractoare, mașini-unelte și alte mașini și instalații, material rulant, produse chimice și petroliere, produse ale industriei lemnului etc. Din Grecia vor fi importate, printre altele, bumbac, piei, minereuri, laminate, cabluri electrice, citrice etc.

● **IN GALERIILE** Marii Kalemeğdan s-a deschis marți seara expoziția de lucrări de pictură, sculptură și grafică aparținînd unor artiști plastici din Timișoara. La deschidere au parti-

cipat iubitori de artă, artiști plastici și membri ai corpului diplomatic acreditați la Belgrad.

● **„MANHATTAN” DIN NOU ÎN APELE ARCTICE**

● **COMPANIILE** „Humble Oil” și „Refining Co.” au anunțat marți că tancul petrolier „Manhattan” va începe la 1 aprilie o nouă cursă în apele arctice. „Manhattan”, care este și spărgător de gheață, va reveni pe o rută ce trece prin Golful Baffin și canalul Parry, oulăgînd astfel date suplimentare asupra condițiilor de navigație pe traseele arctice.

● **SENIA LA...** 6 METRI

● **DUPĂ UN SPIRȘIT** de februarie blînd și ploios, dar cu multe avalanșe în munte și înundații în cîmpie, Franța trăiește din nou, începînd de miercuri,

sub decolul imaculat al iernii. Ninsorea abundentă, căzută mai ales în regiunea pariziană, este însoțită și de un val de frig. Zăpada, viscolită pe alocuri, perturbat serios circulația rutieră și chiar aeriană.

Pe de altă parte, cotele apei lor au început să crească. Meteorologii apreciază că nivelul Senei va atinge, în zilele de 5 și 6 martie, aproape 6 metri.

● **A fost lansat satelitul artificial „Cosmos — 325”**

MOSCOVA. — În Uniunea Sovietică a fost lansat miercuri satelitul artificial al Pământului „Cosmos-325” la bordul căruia este instalat aparat științific destinat continuării cercetărilor în spațiul cosmic — transmise agenția TASS.

Administrația națională pentru aeronautică și cercetarea spațiului cosmic (N.A.S.A.) a anunțat că anul viitor va încerca să plaseze două vehicule spațiale în jurul planetei Marte.

Fiecare dintre aceste nave spațiale, dotate cu aparate și camere de luat vederi, vor transmite pe Pămînt date privind suprafața planetei observate de la o distanță de aproximativ 1 600 km. Se intenționează studierea mai amănunțită a anumitor zone pe „Piața roșie”, care par să se schimbe în funcție de anotimpurile marțiene. Programul de cer-

● **FOSTUL** președinte brazilian, Joao Goulart a fost acuzat de a fi comis unele infracțiuni în timpul mandatului său. Goulart, precum și alte trei foste personalități guvernamentale braziliene sînt învinuite de a fi angajat în diferite posturi civile un număr de 282 de persoane, printre care mai multe rude ale lor.